XIX-ik évfolyam. 2-ik szám. Kőszeg, 1899. Január 8-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt — 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt — 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ANTAL.
Kiadó és laptulajdonos:
FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők
Nyilttér sora 40 fkr. — Hirdetések nagyság szerint.

Egy modern elv.

Még a levegő is mindenféle elem keveréke. Tiszta oxygén nem való a szervezetünknek, élni sem tudnánk benne.

Lehet az ember, meggyőződésből vagy szédülésre hajló, gyenge természete miatt, hűséges vizivó; de a társadalomnak igeu egészséges, okos törvényeivel jönne ellenkezésbe akárhányszor, ha egy ital bort nem ürítene.

A legvérmesebb politikusnak is be kell érnie azzal, hogy kedvelt napilapja hetenként egy nempolitikai vezérczikket is hoz. A legléhább olvasónak viszont el kell ismernie, hogy nemcsak a szórakoztató elbeszélések érik meg az elolvasásukra szánt időt. És nincs az az amateur festménygyüjtő, a kiért a művészethez és a mellett ne gyönyörködnék egy becses metszetben; viszont halálosan nevetségessé teszi magát az a zenész, a ki, ha csak a czimbalom virtuóza is, azt állítja, hogy Wagner zenéjében nem érzi át, nem ismeri fel a szépet, a felségeset.

Végre is emberek közt élünk és emberi alkotások közt. Az állam, sajnos, gépezetének összes tényezőit merő gépeknek tekinti, embervoltukat, szükségleteiket szinte figyelmen kivül hagyja; ez sem maradhat igy, mert az állam sem önczél: emberi alkotás, a melyen javitani —, keret, a melyet tágitani lehet. Sőt ez nagyon szép életczél is volna; ha a legmagasabb értelmiségnek hummunitárius nagy tömege nem veszi kezébe kivivását: félő, hogy hivatlan elemek, brutális eszközökkel fognak hozzá, — oly elemek, a melyeket azonos szenvedések kölcsönös részvétre gerjesztenek.

Ezt a kölcsönösséget nélkülözzük legjobbau, legfájdalmasabban. Nemzetek, nemzetiségek, felekezetek, néposztályok, pártok, intézetek, czégek, egyesek — úgy szoktak gondolkozni: „Ki nincs velünk, az — ellenünk; féltik a lelküket és minden érdeküket egymástól, elzárkóznak, minden módon egymást kijátszani, megelőzni akarják — gyakran nyereség kilátása nélkül, rendesen a maguk nemesebb erkölcsi tartalmának rovására. Mintha nem volna kimondva, mintha legjobbjainknak nem volna elméjébe vésve a mivelődés nagy vezéreszméje, s mintha nem azokat az egyéneket tartanók ünneplésre legméltóbbaknak, legnagyobbaknak, a kik elől viszik a mivelődés, a tökéletesedés fáklyáját. Mintha a mivelteség virága az az ököllel meg könyökkel előre nyomulás, és az az anyagias érdekhajhássat volna, a melyek épen a mi korunk leggyakoribb jelenségei.

A ma uralkodó (bár elburkolt) ököljognak nem csekélyebb a végkövetkeztetése, mint a versengésben résztvevő ellenfelek elejtése. Az élet ma minden téren: harcz, életre-halálra. A formái ugyan a czivilizáczió szülöttei; de a lényeg: visszataszitó, természetellenes testvérharcz; a vég előbb-utóbb: testvérgyilkosság. Nem akarunk a politikai térről hozni példát. Hisz ott állanak előttüuk az események, csak a mindennapos életre hivathozzunk, hol mindenki látja maga körül azt az eszeveszett hajszát, a mire egyes családokadják maguknt a fényüzés, öltözködés, nyelvelés terén, csupán azért, hogy valamelyik sarjadékuk valami fényesebb nevet kapcsolhasson a magáéhoz, hogy hány szív szakad meg bele? az nekik tökéletesen mellékes. Egyetemi kathedrákon, politikai vezérczikkekben hányszor hallunk homlokegyenest azzal ellenkező elveket, a mit valaki más hangoztat; történik pedig ez nem meggyőződésből, hanem kizárólag annak a valakinek elbuktatása végett — mintha ezzel aztán meg volna mentve a haza üdve.

Tudni — mindenesetre sokan tudják ezeket, de tudni nem elég. Türelmet magunk is szoktunk prédikálni, de gyakorolni is; hanem megválogatjuk: hol. Az a szeretellenségből folyó ádáz harcz, a melyet fönneh emlitettünk, a türelmetlenségnek egyszerűen kegyetlenségig fokozott válfaja. Ezt a türelmetlenséget nem szabad eltűrni, első sorban; a vallások, fajok, ipar- és üzletágak, tudományos és művészeti tanok ellen fölfegyverkezett türelmetlenséget ki kell irtani a világból, mint a vadhúst operálni, eltávolitani a különben egészséges testből; akkor a szervezet, az egész társadalom, békén, nyugodtan, bizvást átengedheti magát az idő érlelő, fejlesztő hatalmának; dolgozhatik nemesebb czéljaiért és érhet el nagyszerü eredményeket azzal az erővel, a mely ma le van kötve az osztály- és érdekharcz czernyi apró csatározásában.

Mennyi ilyen erő veszett már kárba! mennyi haszon nélküli vad, barbár küzdelemben vett részt és vesz még folytou csak a mi nemzedékünk is! Valóban megbocsáthatónak tartjuk a tusára való kiállást ott, a hol az existentia áll koczkán, a hol a mindennapi kenyeret nem lehet a sorstól másképen kicsikarni, mint küzdelem árán. De ha az ember legjobb erőit azért teszi kocskára, hogy csekély vagy épen alacsony érdekeknek áldozzon vele: azzal önmagát alacsonyítja le; rá kényszeriti a nemesebb czélokért küzdőket, hogy ezektől elvonják erejüket és a vele viaszkodásra forditsák a haladásban gátolja az emberiséget.

Az egyetlen elv, a melyet az egész vonalou mindnyájunknak diadalra kellene vezetnünk egyakarattal: belenyugodni abba, hogy a légkörnek nem csupán oxygeniumból kell állania s hogy Rómába nemcsak egyetlen út vezet; hogy nemcsak minekünk van jogunk élni; hogy a tudomány igazságait, a természet rejtett erőit, a művészi ideálok egy-egy ujabb szépségét más úton is fel szabad fedezni — hiszen Kalumbus, ha utja 5—

TÁRCZA.

A bécsi tilinkó.

Irta: Lőrinczy György.

Vasas Mihály, a kerekgedei bacso béntjárt az uraságí majorban juhoknak való só végett. Visszatérőben vargabetűt csinált a szürke két csacsijával, alacsony, kicsiny szekerével lekanyarodott a csanyizi domb alá, ahol Csörge Pista legeltette a birkáit. A két jámbor csacsi engedelmesen állott meg, mihelyt a gazda csendesen megrántotta a gyeplőszárat.

— Hát fiam, aztán eredj be a kasznár urboz, azt üzeni neked. Valami mondanivalója van.

— Igenis, gazduram.

— Te, hé, talán ünneplőt is huzhatnál akkora. Tudod. olyan helyen megmustrálják a paraszti népet.

— Úgy lesz, gazduram.

— No! — Végezte a gazda, azzal tovább koczogott.

Kevés szavu az ilyen pásztorember, hamar megérti egymást. Ámbár Csörge Pistának sehogysse fert a fejibe, hogy miért hivatja a kasznár. Harmadik éve szolgálja az uraságot, sohase volt ellene panasz. Valami bajt sejtett mégis. Hogy a multkor — ugyan jó két hónapja lehet — a nyáj valamikép beleszabadult az árendás vetésibe. Az igen, meglehet, hogy beárulta. Sok kárt nem tettek pedig, bizsen tüstént észrevette, amint a grófkisasszonyék elmentek.

De azért nem, a grófkisasszony nem oka semminek s erről a kasznár urnak szót se tesz majd. Talán a kommencziójából lefognak egy rámás csizmára valot. Hát isten neki! Aztán megint csak arra a napra gondolt. Mint valami álom, ugy rezgett emlékezetében az egész. Tele volt a mező ragyogással, a rét ezerféle virágából a tavasz illata lehelt felé s az erdő lombosodó gallyai megmegsuhantak. A nagy nyugodt tenyészetbe tisztán csendült a tilinkója egy árnyas galagonyabokor alól. Előtte a széles, tarkaviragos rét, oldalt megy a Gyökeres, ez a kékes, suhogó erdő. Mig a tilinkójából kikeseregte a nótát, ezalatt utána gondolta a verset. S amint egyszer az erdő felé pillant, hát ott áll a fehérruhás, szőke, aranyos tündér.

Mert éppen olyan volt. Kántor Julcsa, a kerekgedei fonóház mesemondója beszélt róla a mult télen. Tündérszép Ilonáról, aki aranycsipkés, fehér patyolatba öltözik, de az is olyan könnyü, mint valami bárányfelleg; hosszu haja, mint a len, olyan szőke s puha, mint a selyem. Uram boesa'! Tán csak nem az a királykisasszony termett itt? Ugy lépett ki a virágok közül csendesen, hogy egy fűszál se hajolt meg, szinte lebegett, mint egy szárnyas, fehér pillangó. Majd megszólalt. Vagy valami ezüstcsengetyűnek a szava volt!

— Milyen szép dal! Nem fujná el még egyszer?

Pista emberségesen levette a kalapját; ugy érezte, hogy a feje bubjáig lángba borul. S elfujta még egyszer a nótát. Valami gorcs rángatta pedig a kezét.

— Szép, igazán szép. Tudja a versét is, ugy-e?

Pista elmondotta neki. Egy fehér, fényes csillagról szólott, amelyik a mező virágaival csókolózik. Naptól hervadó virággal, amelyik itt nő fel a réten, a Csókalács meg a kigyó-hagyma között . . .

A tündér mosolygott. Szomoruan nézett, de szeme, az a két kék szeme ugy ragyogott Csörge Pistára, mint valami harmattól megszállt nefelejts.

— Maga, ugy-e, papám izé . . . juhásza, ugy-e? Én meg a lánya vagyok. Igen, majd megmondom a papámnak, hogy maga milyen szépen tud tilinkózni. Hogy hivják?

— Csörge Pista, igenis instálom, szolgálatjára.

— Hát isten áldja meg, Csörge Pista!

A fiunak ugy tetszett, mintha az a testes, nagy asszonyság, aki a grófkisasszonyuyal volt, valami sárkány lett volna, aki elrabolja az ő könnyü, fehér Tündérszép Ilonáját. Olyan volt mint a bábaguzsaly, az a csupasz, vöröses növeveny amelyik a gazdátlan kertek termő lelkét elszivja . . . Lassan haladtak a kastély felé, keresztül a réten. A fehér, könnyü muszelin, mint világos felleg suhant a virágok közt; a patak hidján véa fűzfák lombját sátornak hajtogetta fölejök a szellő, s az alkonyodó nap aranyos sugarakkal sárgára, biborosra szinezte a tájat. A ragyogásban a lombos fűzfák, tarka virágok, a tündér, meg a sárkány (szegény miss!) s a szellőkben hullámzó vetések összeolvadtak a Pista szemei előtt, s ő csak nézett, nézett az álomkép után, arra a kastély felé, mint a bogy most néz bámészan szanaszét a reggeli tájon. De csak a mezőt látja, amint az oszladozó, szálló párázatból kibontakoznak a tikkadt, lankadó virágok. Megcsillan rajtok bágyatag napfényben a harmat. Milyen szomoruak ezek a siró virágok is! . . .

Vasárnap reggel után ünneplőbe öltözött. Ezerránczu, kordován csizmát buzott s fehérosipkés, bornyuszáju inget, ezüstpitykés lajbit. Pörge kalapja mellett árvalanyhaj, vállán tarkarózsás szür, asou meg a rézszögekkel kivert nyelü ostor átalvetve, ahogy a bacso mondta. Isten napja van. Ugy állitott be a kaszaárbor.

— Szerencsés jó reggelt kivánok, tekintetes érdemes uram. Hát, hogy im hivatni tetszett.

— No fiam, te vagy az? Hé, hallod, nagy tisztesség ért ám! A kegyelmes grófkisasszony valamit küldött neked Bécsből. Az messze van fiam, nem is Magyarországon. Hát onnan küldi neked Ida komtesz ezt az ezüstös tilinkót. Ébenfából van, drága jószág, hát megbecsüld, fiam!

— Igenis instálom.

6000 kilométernyivel meszebb vitte volna is, csak úgy Amerikát érte volna el. A küzdés az ember sorsa; tegyük széppé, tegyük kizárólag hasznossá: ne egymás ellen küzdjünk, hanem egymásért; boldogulni csak igy fogunk mindannyian.

Városi közgyülés.

Kőszeg szab. kir. város képviselő-testülete csütörtökön délután 3 órakor tartotta első közgyülését az uj esztendőben. Mintegy tizennyolcz képviselő gyült egybe határozat-hozatalra és azok közül is kevesen szólottak a tárgyakhoz. Elnök az első közgyülés alkalmával üdvözli a „szép számban“ megjelent tagokat s támogatásukat keri a város ügyeinek előmozditásához.

A tárgysorozat első pontja volt az 1899. évi városi költségvetésre vonatkozó törvényhatósági határozat, mely jóváhagyja a 14 ezer forint hiány fedezésére megszavazott 36 % os potadó kivetését. Azután néhány apróbb ügy után *Binyei* I. volt rajztanitó fizetésének kiutalványozása miatt kerekedett egy kis vihar. Azt a határozatot, melyben a város Binyeinek két havi szünidei fizetését jogerőre emelkedés előtt kiutalta, a megye alispánja megsemmisitette. A dolog megkönnyitésére s a felelősség elkerülésére a tanács kieszelte s ama javaslattal lépett a közgyülés elé, hogy az összeget szavazzák meg ujból. Miután a tanács ily uton akart a dolgon átsurrani, ez alkalmat szolgáltatott némi vitára, mely személyeskedésekre is vezetett. *Markovits* József ügyéd tiltakozik a tanács javaslata ellen s követeli, hogy a kifizetett összeget teritsék meg a pénztárnak. Az ügyben felszólaltak a tisztiügyész, *Augusztt* János jegyző, *Kőszegi* József rendőrkapitány és *Matits* János. Augusztt szemelyeskerdésben szolalván fel, retlektál a tiszti ügyésznek a tanácsülési jegyzőkönyvek készitésére nézve egy reá vonatkozó gyanusitására, melyet visszautasit azzal a kijelentéssel, hogy ő a kötelességét pontosan teljesiti, miről a tiszti ügyész is közvetlen meggyőződést szerezhetett. Elnöklő polgármester is megkoczkáztatott ugyanezen ügyre vonatkozóan pár szót, mire Augusztt jegyző hivatkozik a rendes eljárásra, hogy amennyiben működése kifogás alá esik, ott van a fegyelmi vizsgálat elrendelése, mely hivatva van kideriteni a valót. Matits János képviselő azt mondja a tanácsra, hogy bujkálnak s ki akarnak térni a felelősség elől. A Binyei-féle vitát végül is azzal rekesztették be, hogy tudomásul vették a megsemmisitő határozatott s az ügy elintézését a legközelebbi ülés napirendjére tüzték ki. Markovits József végül amaz interpellácziót intézni a polgármesterhez, hogy a tanácsüléseket, melyek nyilvános jellegüek, miért tartja elzárva, holott erre nézve a szabályrendeletek világosan intézkednek. Hová teszi, hogy nem kiván azonnal választ elnöktől. Elnöklő polgármester kijelenti, hogy az interpellácziora utóbb válaszolni fog.

A szegényügy rendezése került ezután szóba, mire nézve a rendőrkapitány egy tervezetet mutatott be. E szerint a kuldulások megszüntetésével a közönségre 6 %-os adót vetnének ki s az igy begyült összegből tartanak el a szegényeket. A tervezet részleteiben nem felelt meg teljesen, de miután a szegényügy rendezése elodázhatlanul szükségessé vált *Szovják* Hugó tiszti ügyész inditványára egy bizott-ágot küldtek ki, melynek tagjai Tipka Ferencz polgármester elnöklésével Augusztt János városi jegyző, Kőszegi József rendőrkapitány, Szovják Hugó t. ügyész, Lauringer János, Czeke Gusztáv, Kirchknopf Mihály és Tuczentaller Lajos. Ez a bizotiság fogja részletesen kidolgozni a szegényügy rendezése ügyében beterjesztett tervezetet s azután jelentést tesz a közgyülésnek.

A tanács ezután bemutatja néhai Dallos Károly ismeretes alapitványairól szóló alapitó levelet, mit a közgyülés tudomásul vesz s az elhunyt adakozó emléket jegyzőkönyvben megörökitik.

Zerthofer Mihály épitőmestert 1000 frt előleg iránti kérelmével elutasitották, ragaszkodván a kötött szerződéshez, mely a fizetési módozatokat pontosan megjelöli.

Kőszegfalu lakóinak folyamodását az allódium ügyében elutasitották. A közgyülés hajlandó bizonyos összegü váltságot elfogadni, de miután a kérvényben erről szó nem volt, utasitotta a kőszegfalui kérvényezőket, hogy adjanak be ujabb kérvényt.

Mika Vinczét a község kötelékébo felvenni elhatározták. — A Szombathelyi Horváth Boldizsár-szoborra 25 frtot szavaz meg a képviselő-testület s azután több jelentéktelenebb ügy elintézésével 5 órakor szétoszlott.

HIREK.

— **Személyi hirek.** A 19-esek 4. zászlóaljához parancsuokul *Rukawina* őrnagyot küldték ide, ki helyet a napokban foglalta el. — *Hrabovszky* Sándor nyugalmazott honvedszázados soproni rokonainál tett látogatása után e hó 6-án érkezett vissza Kőszegre. — *Gürtl* Ödön nyugalmazott MAV. állomásfőnök alföldi utazásából deczember 30-án tért vissza városunkba. — *Lósády* Ferencz és *Keller* Ferencz közös hadseregbeli főhadnagyok deczember 31-en 6 nónapra elhagyták városunkat, hogy Pozsonyban a hadtest-iskolát hallgassák. — Dr. *Leschoditzky* János, a 19-eseknek szabadságon volt főorvosa e hó 5-én vonult be zászlóaljához.

— **A farsang.** Vizkereszt napján köszöntött be s bár egyike a legrövidebbeknek, nem igen foglalkoztatja még az elméket. Bálról eddig még egyről halottunk, a tüzoltókéról, egyebekben hallgat a krónika.

— **Hymen.** *Seper* László szolgabiró nővérét, felsőőri *Seper* Melania kisasszonyt eljegyezte kis-apáti *Mehely* Lajos, a Nemzeti Muzeumhoz beosztott főreáliskolai tanár.

— **Áthelyezés.** A m. kir. igazságügyminiszter *Pajthy* Ödön lengyeltótii kir. járásbirósági irnokot a kőszegi kir. járásbirósághoz helyezte át. Az áthelyezett irnok már hivataloskodott Kőszegen s innen is nősült, elvevén özv. *Gabriel* Józsefné nővérét.

— **Szilveszter-est.** A szilveszteri legény-estről, melyről mult számunkban már megemlekeztünk, ezuttal még annyit jegyezhetünk fel, hogy a bálházban nagy számu hölgyközönség gyülekezett, melyet a rendezők csinos tánczrendekkel, 11 órakor pedig mulattató előadással, kuplékkal, monológokkal és zenével leptek meg. A mulatság reggelig tartott.

— **Részvény-kisorsolás.** A kőszeg-szombathelyi helyiérdekü vasut elsőbbségi részvényeinek f. é. január hó 1-éu történt kisorsolása alkalmával a 310. és 512. számuakat huzták ki, s ezeket a kőszegi takarékpénztár, mint a kőszeg-szombathelyi va-ut pénztára a f. é. julius hó 1-ső napján teljes névértékben beváltja.

— **Gyászrovat.** A benczésrendnek ismét van halottja. *Mann* Honor Henrik okl. főgimnáziumi tanár szent-iváni lelkesz ujév napján elhunyt. Született Kőszegen 1841. nov. 29-én, papnak beöltözött 1859-ben, áldozó pappá 1865-ben szenteltetett. Győrvármegye bizottsági tagja, az „Isteni szeretet leányai“ nevü apáczák rendes gyóntatója, és lelkes tanácskozási jegyző volt. Tanári pályán 22, a lelkészin 12 évig működött.— *Szabó* János, a közeli Kőhalom érdemes plébánosa e hó 6-án 69 éves korában hirtelen halállal mult ki. Éjjel ágyában szélhüdés vetett véget tevékeny életének. Ma temetik.

— **Halálozás.** Az ivásnak adta magát, békétlenkedett, zsarnoki módon bánt környezetével és végre vesztét okozta önmaganak. Igy járt már sok ember, aki nem tudott magán uralkodni, igy *Wenzl* Ede helybeli füszerkereskedő és nagytrafikus is, akiről e helyen már csak mint néhairól emlékezünk meg. Valamikor igen derék, értelmes ember volt, sőt az volt józan állapotában még most is, de ha rabjává lett szenvedelyének, nem lehetett többé ráismerni. E hó 2-án a házueli vendéglőből ittas állapotban távozva, nem került többé elő. Az udvarou nyilván elesett a negykézláb iparkodhatott lakására, de irányt tévesztve, belekerült a pöczegödörbe, melynek szenyjében megfuladt. A házbeliek a szétterjedő büzokat kutatva, akadtak a szerencsétlen emberre. Szerdán temették általános részvét mellett. A német nyelven megjelent parteből átveszszük a következő adatokat: 45 éves volt, tagja a ev. konventnek, felügyelő bizottsági tagja az ált. takarékpénztárnak és a sorgyárnak. Neje: szül. *Plauk* Karolina, atyja: *Wentzl* János. Gyermekei nem maradtak.

— **Nem kelendő a fa.** A város most vágandó fajat már deczember utolsó napjaiban árulta, hogy január 1-én kötelezettségeit több irányban teljesithesse. A közönség azonban nem hajlott a kinálatra, ugy okoskodvan, hogy a majus-junius havában kordnató es csak a jövő terén egetheto fara való költekezés meg korai es igy fölösleges valami. Ugy ám, csakhogy a kasszánál e hó 1-je óta nagyon faznak, mivelhogy evvel a várt anyaggal nem fütlhetnek es a *Wertheim* nem melegszik fel a csipcsöp puha-tuzelotol. Egy kis önkentes adofizetes nálunk sem ártana!

— **Szinház.** *Havy* Lajos szintársulata, mely egy hét óta tart előadásokat a bálház termében, egyre küzd a közönség közönyével. Ennek okát sokan abban vélik feltalálni, hogy operett-darab eddig még nem került műsorra. Lehet, hogy ez az oka a többnyire üres házaknak, lehet, hogy mas, nem firtatjuk. Azt azonban elmondhatjuk, hogy az előadások eleggo jók voltak. Ujev napján s a rákovetkező hétfőn az „*Ördög mátkája*“, kedden „*Kikapós patikárius*“, (szerdan szünet,) csütörtökön „*Az asszony verve jó*“, pentoken „*Vén bakancsos*“, szombaton „*Lili*“ került előadasra. A társulat több tagja ismerősünk. *Heltaiék*, *Balog Árpád* régi jó ismerősei a kőszegi közönségnek. Az ujabbak közül pedig *Falusi* válik ki különösen jo hangjával, melyet azonban gyakran nem tud kellően érvényesiteni. Különben fiatal ember még s a jövője elég kecsegtető. *Mátrai* a javából való fiu. Természetesen a direktor maga sem utolsó legény a társaságban. Olyan joizü alakokat produkál, hogy igazán élvezői nezni es hallgatni. A nők között *Bera* Rózsa, a primadonna, temperamentumos színésznő. *Püspöki* Rózsi predestinálva van a naiva szerepkörre, de énekesnőnek a hangja nagyon kis kaliberü. Röviden ebben vonjuk össze referádánkat, részletesebben nem szólhatván az előadásokról. Most meg csak az az óhajtásunk, hogy a közönség a még hátralevő idő alatt pártolja és istápolja u színészetet, mely nehéz körülmények közé jutna, ha a közönség továbbra is megvonná tőle az érdeklődest. Ma, vasárnap, délután gyermekelőadás lesz s „*Hófehérké*-t“ hozzák szinre, előrelathatóan az apróság nagy érdeklődése mellett. Este „*Dreyfuss kapitány*-t adjak.

— **Hegyessy Mari vendégszereplése.** K. *Hegyessy* Mari, a népszinház művésznője folyó hó 16-án három napi vendégszereplésre Kőszegre érkezik.

— **Az időjárás decemberben.** A hőmérséklet átlagosan reggel 7 órakor 3·1°, este 9 órakor 0·6°, tehát a napi hőmerséklet 1·1° volt. Ha azt összehasonlitjuk az e havi rendes hőmérséklettel, ugy találjuk, hogy a hőmérséklet 1·3°-kal a rendesen felül. Legmelegebb 19-én volt 11·7°-kal, leghidegebb 27-én 10·0°-kal. A légsulymérő átlagosan 742·4 mm-en állott, 5·8 mm-rel a rendesen felül. Legmagasabb volt a légsulymérő állása 753·0 mm-rel 30-án, legalacsonyabban 728·4 mm-rel 30-án. — Csapadék 5 napon volt és pedig: két napon havazott, 2 napon eső esett és 1 napon esővel vegyest hó hullott. Először 15-én havazott. A csapadék menuyisége 11·7 mm. volt, 52 mm-rel kevesebb a rendesnel. Egészen tiszta idő egy napon sem volt, egészen borus 7 napon.

— **Állandó hir.** A lapunkban h a v o n k i n t közzetett halotti névsor, valamint az anyakönyvi bejegyzéseknek szintén h a v o n k é n t közölt átlag számai helyett ezután h e t e n k é n t teszszük közzé a születési, halálo-

---

Az asztalfiókból kereste elő a kasznár ur. Még ott a puha, fehér selyempapirosba volt takargatva. Lassan kibontogatta, ugy adta oda a fiunak. Milyen fényes, hogy ragyog! Fekete, sima, mint a bársony s egy-egy ezüstveretü virág megcsillan rajta.

– No, neszo fiam. Sok szép nótát fujj rajta, azt üzenik. Aztán két hét mulva lesz a komteszlakodalma, mert férjhez megy ám a kis Ida grófnő. Nagy urhoz, a kegyelmes Saskeőy herczeghez. Az még nagyobb ur mint a mi grófunk. Hogy nem éppen fiatal? Hát hiszen édes istenem, mindenki nem lehet husz esztendős. Járt már az erre, talán ismered is? Hát, tudod, akkor az uradalom majd nagy parádéval fogadja a fiatal párt. Te! Köthetnél akkorra egy bokrétát a kegyelmes herczegnének. Aztán ezentul ugy kell ám szólitani!

— Meglesz, tekintetes uram. A szeretőmnek se kötnék különbet. Már, igenis, ha volna. Mezei virágból, ténsuram; egy pár csipkerózsa, fehér liliom, árvalány közte. Igenis, alássan köszönöm a jóságát.

Kifelé ballagott a mezőre. Utközben elő-elő vette a bécsi tilinkót, de nótás kedve sehogyse támadt. Mit csináljon ő ezzel a czifra szerszámmal? Meg visszadugta a csuhajba. Elnevette magát, ahogy a fiatal pár eszébe jutott. Biz annak, isten ne vegye vetkül, csak az egyik fele fiatal. Dehát, hogy herczeg, vagy mi. Ki tudná az ilyen urifajta népnek a gusztusát? A nádas körül fehér liliomok nyultak ki a vizből. Milyen vasárnapos tiszta hóvirág! Aztán elképzelte, hogy ha ennek a gyönge, fehér liliomnak most valami csunya, vad, vörös bika nekigázolna . . . De mit is töri a fejét ilyen bolondokon? Karikásával mérgesen nagyott pattantott, ahogy a nyájhoz ért . . .

Két bét mulva csakugyan megérkezett a fiatal pár. Prüszkölő, tánczoló négy táltos hozta b őket a vasutról A kastélyudvaron mozsaraztak s piros pántlikás, fehérruhás parasztlányok virágot szórtak az utra már, ahogy dukál.

Minden ugy ment, mint a karikacsapás; a kasznár ur meg volt elégedve. Egy szép, szomoru legény odavágtatott a kocsihoz: Csörge Pista volt; lóhatrót adta át a bokrétot a kegyelmes herczegasszonynak. Valamit mondani is akart, de a torkán akadt a szó, mikor meglátta azt az izet . . . Ugy ült ott, amellett a gyönge, halvány leány mellett, mint valami csodabálvány. Puffadtképü, vörös és kövér volt. Ez bizony jól meghizott; becsületes két mázsát megérhet testvérek között is . . .

A majoraságban nagy vendégséget csaptak. Hegedüszó mellett járta a cseléded ség a kopogóst. Kihallatszott egy-egy kurjantás. A kegyelmes herczeg. meg az ifju, sápadt asszony végigjárta a mulatókat. A vörös herczeg mosolygott, mosolygott, a cseléded ség, mely a fiatal tündérasszony kezét, ruháját csókolgatta. Egy vén asszony sirt a sarokban: az öreg dajka . . .

Végre a kastélyban elcsendesült minden. Ida komtesz, az ifju herczegné magára maradt az illatos, pazar pompával diszitett hálószobában. A háttérben a menyezetes nagy ágy, kék selyem függönyökkel, köröskörül a falakon aranyrámás képek; ölelkező szerelmesek, csókolozó galambpárok . . . szerelem, szerelem . . . csók, melegség és csók mindenütt . . . Csak itt van olyan hideg . . . Fázott, s dideregve huzta össze pongyolájának csipkefodrait. Pedig szép volt minden: a paradés mise, a gyorsvonat mellett elfutó táj, aztán az ujjongó, daloló nép, a tánczoló paripák. Visszacsengett fülébe a hizalgó üdvözlés; kegyelmes herczegné . . . Hanem, azután most . . . most . . .

Tekintete odabotlott a kis asztalra. Azon hevert a mezei virágokból kötött bokréta, a Csörge Pista bokrétája . . . S a lelke egyszerre kiröppent onnan a fagyos kalitkából, ki a verőfényes, harmatos mezőre, ahol a juhászbojtár tilinkózik . . . Az nem herczeg, de csupa üdeség, csupa élet . . . Fekete, göndör a haja s a szeme tüzes . . Elvette a bokrétát s mohón, mámorosan szivta magába a mezőt, annak illatával a dalok lelkét, a kalászos rónát, suhogó erdőt, az egész napsugaras, vadvirágos boldogságot . . .

Künn, a boltives ablak alatt szomoruan csendült meg a tilinkó, . . Fáradtan, rekedten rezdült be az ablakon a nóta a virággal csokolózó fehér csillagról, mintha csak bujkálna ott alant a sürü platánlombok között . . . Ah, ez az, ez a bécsi tilinkó; az ezüstvirágos, parádés tilinkó . . .

A herczegné ijedten nézett az ablakra, majd megragadta a bokrétát, odaszoritotta lihegő szegény, eladott szivéhez, aztán leborult a kis asztalra, a bokrétára és halkan, csendesen zokogott . . .

Az ajtóban pedig mosolygó, gyönyörködő arczczal jelent meg a kegyelmes herczeg, a férj . . . Csunya, csunya volt az utálatig, ezzel a vigyorgással. Kopasz fejét udvariasan bókolva hajtotta meg s kitárt, ölelni vágyó karokkal közeledett az összeroskadt, szegény zokogó liliomhoz . . .

zási és házassági eseteket, amint azt mult számunkban megkezdettük. Az olvasó tehát hetről-hétre olvashatja a született gyermekek- és azok szülőinek, továbbá az elhaltak és házasságra lépettek neveit az „anyakönyvi kivonat“ czimü állandó hirünkben.

— **Nagy vadászat.** Szájbely Gyula országgyülési képviselő rohonczi birtokán mult hó 30-án tartotta meg a szokásos nyul és fogoly vadászatot, mely alkalommal 450 drb. nyul és 25 drb. fogoly lövetett. A vadászaton és az azt követő ebéden részt vettek: Bogdány Rudolf, Chernel István, Czeke Gusztáv, Dezso Gyula, Ernuszt József, Gotthard Sándor, Hajék Károly, Hartlab J., Hrabovszky István, Jenny Ödön, Korchmáros Gaspár, Laky János, Markovits József, Br. Miske Kálmán, Nagy Jenő, Posfay J., Pfeffel János, Pottyondy Gusztáv, Pötzelberger Károly, Rőszler Károly, Rupprecht Tasziló, Rupprecht Lajos, Somogyi Miklós, dr. Stúr Lajos, dr. Thomas Lajos.

— **Anyakönyvi kivonat.** A kőszegi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési, halálozási és házassági eseteket jegyezték be.

Születés.

Deczember 29-én Domján János és neje Horváth Katalin Francziska leánya, róm. kath. vallásu.

Január 4-én Csonka Ferencz és neje Sarang Julia Ferencz fia, róm. kath. vallásu.

Január 2-án Zerthofer Mihály és neje Schiffer Karolina fia Rezső Gusztáv Emil, ág. hitvallásu.

Halálozás.

Január 1-én Ritter Samu szőlőmives, 56 éves, ág. hitvallásu.

Január 2-án Wentzl Ede füszerkereskedő, 45 éves, ág. hitvallásu.

Házasság.

Január 7-én Bilisits József magánzó, r. kath. hitvallásu özv. Bereczk, szül. Dietz Matild, róm. kath. hitvallásu.

— **Az év kritikus napjai.** *Falb* Rudolf idő-ós, bár theoriáját maga sem igen becsüli sokra, a folyó évre ezeket a kritikus napokat helyezi kilátásba: elsőrendü kritikus napok január 12, február 10, márczius 11, április 10, julius 22. augusztus 21, szeptember 29, október 18; másodrendüek február 25, márczius 27, april 25, május 9 és 25, junius 23, szeptember 5, november 3 és 17, deczember 3; harmadrendüek január 26, junius 8, julius augusztus 27, és deczember 17.

— **Szép ünnepség Lékán.** Lékán, mint értesülünk szépen ültek meg karácsony estéjét az irgalmas nővérek elemi leány-iskolájában. Egy leánykának magyar nyelven mondott sikerült megnyitó beszéde után a gyermeksereg karácsonyi énekekre gyujtott, mire meleg ruhát osztogattak szét 70 szegény tanuló között. A bőséges krisztkindli nagyrészt a jószágos nővérek kézimunkájából került, de adakoztak a *Stessel*, *Kopfstein*, és *Hoffmann* izraelita családok is. A lélekemelő ünnep *Bertalanffy* prépost, lékai esperes-plebános záróbeszédével végződött, melyben az elismerés és köszönet jutott kifejezésre azokiránt, kik a szegény gyermekek karácsonyát oly emlékezetessé tették.

— **Ingatlanok forgalma.** A mult hét folyamán a következő ingatlanok kerültek telekkönyvi átirás alá: Hettlinger Józsefné után a 165. hsz. 111. számu ház 725 frt vételárban Schreiner József és neje javára; Stahl Antal és neje után a 955. és 956. hsz. 567. számu ház 1400 frt vételárban Schäffer József és neje javára; Polgár Bertalan és neje után a (7340 — 7341) hsz. 505 frt vételárban Kappel Terézia javara; nehai Stahl Ferencz és neje után a/6540—6541:) 4592. 1036. 1039. 1701. 2618/b. (5768 — 5773/b) hsz. Stahl Ferencz, József Antal és Károly javára.

— **Közismert tény,** hogy a dadogók, főleg ha izgatottak, nem képesek egy szót sem kiejteni. Ilyenkor legegyszerűbben olyformán segit magán az ember, ha a dadogót felszólitjuk, hogy énekelve mondja el, amit mondani akar. Tragikomikus hasonló eset történt a minap egyik tiszaparti községben. Az ottani gyógyszerész Eszter nevü 7 éves lánykája anyja engedelmével felment a padlásra a rubát felaggató czeléddel. Egyszerre beront a 9 éves Pistika a elrémült arczczal mondaná, ha tudná, mert dadogó, hogy: Le—le—le—e—e—ee—sett a—a—az—Ess—Esz—esz—esz—esz — — — — Jézus Mária! kiált az anyja abban az ijedelmében, hogy Eszterke leesett a padlásról. Rohan az udvarra, de nem látja az Esztikét; visszaszalad a szobába és kérdi Pistikát, hova esett, hol van? De Pistika csak hebeg, mig végre rászól az anyja: énekel a mit mondani akarsz és Pistika vigan énekli az „uram, uram, biró uram kendett arra kérem,“ dallamára. Leesett az Eszterházy sognac az álványról! — — — — — —

)(**Kávéitalunk,** amely nekünk oly nélkülözhetetlennek látszik, a valóságban csak a divat és megszokottság készitménye, amelyet történelmileg követnünk elég érdekes. Mint ismeretes, a törökök a „fekete italt,“ mely nálunk az eltiltott borélvezett pótléka volt, hozták be a Nyugaton, és az Párison és Bécsen át a tizenhetedik század végén lassankint divatba jött. De csak lassankint, mert ezen főzet sokáig nem izlett, sőt eleinte „visszataszitónak“ találták. És mit nem visz keresztül a divat és végre is az idegizgató kávé élvezetébez való hozzászokás nem volna olyan sajnálatos, ha — fájdalom — rövidesen nem mutatkoztak volna annak nagyon szomoru következményei. Már a mult század közepén hirneves orvosok a babkávé hatásakepen az ideg- és szivműködés bénulási jelenségeit mutatták ki; és mióta 1820-ban a coffeint felfedezték, biztosan tudják, hogy ezen jelenségek a habár csak kis adagokban rendszeresen a kávébabbal bevett kávéméregre vezethetők vissza. Azonban daczára minden orvosi, gyakran a legsürgősebb óvásoknak, a rendszeres kávéivás szokása mind jobban elterjedt, főleg bizonyára azért, mert a már kéznél levő izlet-szokás helyett nem tudtak teljes értékü pótlékot nyujtani. Ez csak a legnagyobb eredménynyel kisért Kathreinerféle Kneipp-malátakávé bevezetésével történt, és mondhatni az emberiség általános javára és valódi, áldására. Ugyanolyan ize és illata van, mint a babkávénak, annak az egészségre ártalmas tulajdonságai nélkül. A Kathreinerféle malátakávé most még többnyire a babkávé mellé pótlékul használtatik, amelyhez félig, vagy azonfelül is adható. De ha egészen tisztán isszuk, erősen elkészitve, akkor is kitünően izlik a Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé és egy családi asztalnak sem lehet elég sürgősen és melegen ajánlani. De csak a „valódi Kathreinert“ használjuk az ismert eredeti csomagokban és óvakodjunk a csekélyebb értékü utánzatoktól, valamint a „nyitottan kimért“ árutól

)(**Állatápolas.** Azon czégek között, melyek lósport czikkek és állatgyógyászati termelvények készitésével és terjesztésével foglalkoznak, a Kwizda Ferencz János korneuburgi czég kétségen kivül a legelső helyet foglalja el. Ezen jó hirnevü üzlet már 1835. óta törekszik csakis a legjobb készitményeket juttatni kereskedelembe az állatápolás és lósport terén. Ugy miként Kwizda korneuburgi marhatáppora és Kwizda Restution-fluidja lovak részére annak idején gyorsan emelkedett jó hirnévre és azt mindeddig állandóan meg is tartották, hasonlóképen ujabb időben a Kwizda-féle szabad. gummi dörzskötők és egyéb szabad. védkészülékek a lovak lábaira a legjobb fogadtatásra találtak a lótulajdonosoknál. Kwizda Ferencz János czég Korneuburgban kivánatra dijmentesen megmegküldi gazdagon illusztrált katalogusát, melyben a sport barátai sok gyakorlati ujdonságot találhatnak.

Fővárosi divatlevél.

— A Divat Ujság-ból. —

Igazán azt kellene hinnem, hogy az Uristen a világot a gyermekek és a fiatal leányok kedvéért teremtette. Legalább igy karácsony, ujév és farsang tájón igen erős bennem ez a hit. Alig van vége a bübájos karácsonyi ünnepeknek és a vidám Szilveszternek és már itt a farsang. Farsang a papa, mama gyötrelme, a lányok öröme. Nem csoda. Ha fiatalnak és kivált fiatal leánynak egyáltalán igen jó lenni, de legjobb ilyenkor, a mikor a divat, mitsem törődve a sötét vigasztalan politikával, a mely nálunk ugylátszik mindenre ráveti árnyékát — a leányok bálozó kedvét hala Istennek kivéve — halomszámra ontja piczi lábuk elé a kivánatosnál-kivánatosabb, ragyogóu szép báli csecse-becsét.

A világos selyemgázból készült, zsenilia-pettyekkel, kristály-gyöngygyel vagy ragyogó harmatcsepekkel teleszórt báliruha-szövet elütő szinü selyemszoknya fölött a legujabb és igen eredeti hatásu sajátságos ragyogásával és szinjátékával. Például a zöld gáz kék selyem felett, rózsaszin a zöld, sárga a kék fölött, szinte csodálatos, de eredetin szép, de természetes, hogy ez alá a fátyolszerüen fedő felsőruha alá csak selyemruhát lehet venni. Az ismét felülkerekedő kemény tüll is nagyon szép, kivált a fodros és bodros divatra nagyon alkalmas. A különfele csikos és koszkás mintázkal beszövött gázfelek sem maradtak el a vásárról. A mi pedig a csipkemintákkal beszövött krepsifonokat illeti, azok meg éppen csodálatosan bájosak.

Nem szabad megfeledkeznünk a báliruhák diszéről a virágról, a melyet az iden nem csekély előszeretettel a ruhára festenek. Igaz, hogy az ilyen báliruha finom kiadásban szép csak, a mi pedig, ha valaki véletlenül nem tud maga festeni, némi kis pénzáldozatba kerül. A fekete-fehár összeállitásoknak a divatját mintha egy kicsit megunták volna, legalább ugy veszem észre, hogy igen szeretnek egy harmadik, egy kissé éleukitő hatásu szint, ha másképpen nem, hát legalább virágban a kettőhöz vegyiteni. De a virág ilyenkor csak egyszin, minden lomb és levél nélkül, legfeljebb a saját szinében árnyalva és vagy a kivágás körül koszoruban vagy pedig itt-ott egyes rozettaszerü sürü csoportban vannak alkalmazva. Az elegáns gerde des dames-ok serege virág helyett tollat és ékszert alkalmaznak disz gyanant. Nagyon elegánsak az asszonyoknak szánt, fekete és szines pillangóval gazdagon kivarrt fekete tülltuhák, a melyeknek a mintája mindjárt a divatos, felül szük, lent kibővülő szerpenlin-formában van himezve.

Egy kissé veszedelmes ujitásnak tartom, hogy még a táncra szánt könnyü ruhákat is egy icsi-picsi, a padlón alig megtörő, de mégis csak egy icsi-picsi uszállyal kezdik késziteni. Veszedelmesnek, mert a kelmék mulékonyságára és a divatos tánczok sodrára gondolva, irtózva gondolok arra, hogy a legszebb ruha is egy-két karingőt alig ér meg épségben, pedig nincsen csunyább egy tépett szélü ruhánál, a melyben mégis kénytelenek tovább táncolni leányaink.

Hogy a báli felső- és alsószoknyának hosszában, szélében teljesen egymásra illőnek kell lenni, azt tán mondanom is felesleges. A fiatal lányok derekát az idén is bluszerü ránczolással készitik, kissé lomposan. A kivágást fodros-bodros berthaszerü disz vesszi körül, a melybe itt-ott egy kis virág vagy szalagcsokor huzódik meg. Az ujját, a mely tavaly még elég dudoros volt, az idén egy kis fodros epolett vagy a vállra alkalmazott nagyobb szalagcsokor vagy csipkebe illesztett virág helyettesiti. Csak a ki még igen, — hogyis mondjam csak — magyarán sovány, — az visel felhosszu dudoros, fodorban végződő ujját. Az öv az idén minél ragyogóbb, annál divatosabb. Valóságos remekeit az iparmüvészetnek lehet kapni. Hanem azért sokan az idén is ragaszkodnak a szalag és selyemövekhez. A szélos, szinte földet söprő sallang sem ritkaság. A könyökön felül érő fehér kesztyüt nem ritkán a ruha sziuével egybehangzó diszszel készittetik, legyen ez azután akár himzés, akár keskeny bodor vagy csak szines paszpol.

Közgazdaság.

Országok narancsa.

(Maclura aurantiaca.)

Az összes növényosemetékből a legszebb és a legjobb az országok narancsa vagy pedig a maclura. Levele olyan, mint a narancs levele, igen friss sötétzöld, ragyogó, késő őszig és nyáron a legnagyobb forróságban és szárazságban is megtartja szép zöld szinét. Növése igen erős és gyors, igen tövises és illatra nézve kellemes, áthatlan keritést képez, tehát igen alkalmas telkek bekeritésére. Az első években kissé kényes a fagy ellen, de ha aztán már van neki többéves hajtása, akkor már jól telel.

Őszszel nagy aprórezés narancsosümölcsöt is termel, de ez nem élvezhető, hanem érdekes aranysárga alakjával igen diszes. A maclurát csak tavasszal lehet ültetni, 1 méterre szükséges 5 csemete (ezer darabnak Mühle Vilmosnál Temesvárott 8, 10—12 frt az ára, a szerint, hogy milyen erős).

A maclurát fa gyanánt is lehet nevelni, akkor a legszebb sötétzöld diszfát képezi, mely igen ajánló.

Selyem-damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és szines **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szin és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállitva. - mintákat pedig postafordultával** küldenek,

Henneberg G. selyemgyárai (c. és k. udv. szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélybélyeg ragasztandó.

Irodalom és müvészet.

— **A „Zenélő Magyarország“** zongora zenemű folyóirat most január elsei füzetével VI-dik évfolyamát kezdi. Ma már mindenütt ismert zenemü folyóirat 1899. I. füzete a következő darabokat közli: I. „Szélről van a házam“ magyar dalt. II. Lányi Ernő „Improvisation“ salondarabját. III. a Bochm K. „Czigány dal“ müdalt. IV. Greizinger J. Serenade hegedü darabot zongora kisérettel. Minden füzete ily gazdag tartalommal jelenik meg e közkedvelt zenemü folyóiratnak. Egy-egy füzet mindenkor 10 oldalon a legszebb s legsikerültebb divatos zeneujdonságokat hozza — negyedévben 6 füzet 60 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Egyes számok 25 krért, ha az összeg előre beküldetik. Előfizethetni a most meginduló évfolyamra csakis a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapesten, VI. Csengery-utcza 62. sz. a. honnan megismerésére mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

— **A magyar nemzet története.** Előttünk fekszik a Szalai-Baróti féle „Magyar Nemzet Történet“-ének a 86—87-ik (kettős) füzete s ezzel a nagy milleniumi emlékmü teljesen be is van fejezve. Ártdolgozó szerző s a kiadók derekasan váltották be igéretüket s hazai irodalmunk a „Magyar Nemzet Története“ négy vaskos kötetével egy oly munkával gyarapodott, melyet — akár beltartalmát, akár külkiállitását tekintjük — egyik legelső hely illeti meg. A jelen kettős befejező füzetet illetve, ez csak ugy duzzad a szebbnél szebb mümellékletektől. Azonfelül három levél nem a hasonmása van mellékelve. A mümellékletek ezek: Eszterbázy Imre esztergomi érsek. Szavoyai Jenő berczeg. Mária Terézia levele vejéhez. II. Rákóczy levélnek Bercsényi Miklós grófhoz. Martinovics levele Leszkovicshoz. I. Ferencz József, Magyarország királya. Ferencz József király és Erzsébet királyné koronázása. Az 1865-iki országgyülés megnyitása. A szöveg képek ezek: Andrássy Gyula gróf arczképe és aláirása. A második felelős magyar miniszterium. Magyarország ezeréves fennállásának emlékére vert érem. I Ferencz József király aláirása. Kazinczy Ferencz ifjukori arczképe. Kisfaludi Károly. Vörösmartby Mihály. Arany János. A kismartoni Eszterházy kastély. Az esztergomi basilika. Búsuló juhász. Tengeri tájkép. Liszt Ferencz. Erkel Ferencz. Most hogy a Szalay Baróti Magyar Nemzet Története négy kötetben már megjelent, és részletfizetéssel is könnyen hozzáférhető, szerezze be azt minden magyar ember. Megjelent Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) cs. és kir. udv. könyvkereskedésében, Budapest, Andrássy-ut 21.

— **Az asszony bolondja** E czim alatt jelent meg a budapesti Sachs és Pollák czég kiadásában Pierre Louys-nak, az Aphrodite világhirü szerzőjének, legujabb szenzácziós regénye a: La femme et le pantin. A mily kevesen ismerték nálunk az Aphrodite megjelenése előtt Pierre Louyst, a szélső naturalizmusnak ezt az irányával egyedül álló, merész úttörőjét, annyira felesleges ma már — mikor a hirhedt regény magyar kiadását szinte elkapkodta a közönség — bővebben ajánlani Pierre Louys legujabb regényét. Az asszony bolondja szenszácziódolgában nem fog mögötte maradni az Aphrodite-nek, sőt bizonyos szempontból túl is fogja szárnyalni azt, mert mig a mester első műve számára az antik világból meritette tárgyát, addig emez uj munka egészen a mai életet festő, valósággal ultramodern alkotás. És magyarázza meg, hogy az asszony bolondjá-nak a társadalom minden rétegében osztatlan sikere volt. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a pompás regény magyar fordiását dr. Rózsa Géza, az Aphrodite és Prévost összes müveinek elismert tollu forditója végezte, oly müvészileg, hogy az eredetinek minden szépsége csorbittatlanul kerül a magyar közönség elé. A kiállitásában is előkelő regény minden könyvesboltban hapbaté 1 frtért.

Déli vasut menetrendje.

Szombathelyről Bécs felé indul:

Szombathely	éjjel 4.00	reg. 5.52	d. e. 9.04	d. u. 4.39
Acsád	„ 4,18	„ 6.07	„ 9.21	„ 4.55
Bécsbe érk.	„ 8.52	„ 9.50	d. u. 1.35	„ 8.50

Bécs felől Szombathelyre indul.

Bécs	reggel 6.40	délb. 1.40	d. u. 2.55	est. 7.40
Acsád	„ 10.41	„ 4.55	„ 7.34	éj. 12.20
Szombath. é.	„ 10.55	„ 5.07	„ 7.51	„ 12.37

Szombathelyről Grácz felé indul:

Szombathely	reggel 6.06	d. u. 3.16	éjjel 6.—
Kis-Unyom	„ [illegible]	„ 3.29	„ —.09
Egyházas-Rádocz	„ 6.33	„ 3.42	„ —.45
Körmend	„ 6.48	„ 3.56	„ 7.—
Csákány	„ 7.03	„ 4.09	„ —.45
Gátót	„ 7.12	„ 4.18	„ 7.20
Szt-Gotthárd	„ 7.32	„ 4.36	„ 7.45
Gyanafalva	„ 7.53	„ 4.53	„ 8.—
Grázba érkezik	d. e. 10.25	este 7.35	„ 9.59

Vasuti menetrend.

Állomások.	II. III. oszt. kocsikkal			
Közepeurópai idő.	reggel	d. e.*)	d. e.	d. u.
Kőszeg ind.	4^{38}	8^{05}	11^{51}	4^{26}
Lukácsháza (m. h.)	5^{06}	8^{19}	12^{04}	4^{40}
Német-Gencs (m. h.)	5^{24}	8^{35}	12^{20}	4^{57}
Szombathely érk.	5^{39}	8^{50}	12^{34}	5^{12}
Szombathely ind.	6^{45}	11^{00}	3^{15}	7^{05}
Német-Gencs (m. h.)	7^{01}	11^{15}	3^{31}	7^{21}
Lukácsháza (m. h.)	7^{18}	11^{31}	3^{48}	7^{38}
Kőszeg érk.	7^{31}	11^{43}	4^{01}	17^{51}

*) Csak kedden és pénteken közlekedik.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbizható, **fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvenyasi, ossznál, tagszaggatásnál és meghüléseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi nepszerü háziszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. uvegenkenti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; **főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony" vedjegy és Richter czegjegyzése nélkül mint nem valodit utasitsa vissza.**

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállitók, RUDOLSTADT.

Főraktár: Kőszegen **Floderer Jenő** gyógyszerésznél

Nyilvános köszönet.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenban Ausztriában, az antirheumatikus és antiarthritik vértisztitó tea feltalálójának Vértisztitó hatásu köszvénynél és reumatizmusban.

Ha e helyütt a nyilvánosság elé lépek, úgy ez azért történik, mivel kötelességemül tartom Wilhelm Ferencz neunkircheni gyógyszerész urnak köszönetemet kifejezni azon szolgálataiért, melyekkel sulyos reumatikus bajomban vértisztitó-teajával segitségemre volt s hogy azután másokat is, a kik e borzasztó bajnak alávetvék, e pompás teára figyelmeztessek. Nem vagyok képes kinzó fájdalmamat, melyet 3 éven át minden időváltozásnál éreztem s melytől semmi gyógyszer, sem a Bécs melletti badeni kénfürdő nem szabadított meg — leirni. Almatlanul fetrengtem éjszakákon át ágyamban, étvágyom láthatólag alábbszállott, szinem hanyatlott és testi erőm egyre fogyott. A fent nevezett teának 4 heti használata után szenvedésemtől nemcsak teljesen megszabadultam, hanem most is teljesen ment vagyok, mikor 6 éven át nem iszom teát; egész testi állapotom is javult. Erősen meg vagyok győződve, hogy bárki, a ki hasonló bajban e teához folyamodik, annak feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat, mint én áldani fogja.

Kiváló tisztelettel

Buttschin-Streitfeld grófnő,
főhadnagyné.

Kapható minden gyógytárban.

főraktár:

Kőszegen: Floderer Jenő
gyógyszerész urnál (Cascalnovita-féle gyógyszertár.)

Egy hurutszer sem mulja felül a
Kaiser-féle
mell-ozukorkát.
Maláta-készülék czukorral kemény alakban.

2360 közjegyzőileg hitelesitett bizonyitvány erősitik meg a **biztos hatást köhögés, rekedtség, és nyálkásodásnál.**

Egy csomag ara 10 és 20 kr.

Biztos eredményt
nyujtanak az általanosan jónak talált
Kaiser-féle
pfeffermüncz-czukorkák
étvágytalanságnál és gyomorbajoknál.

Egy csomag ára 20 kr.

Kapható Kőszegen:
Jánosa Gyula urnál.

Előfizetési felhivás
a
„KÉPES CSALÁDI LAPOK"
szepirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK" olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifju és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK" minden évben négy külön beköthető regénytad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK" boritéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza és igy az előfizetők dijtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postája"-ban.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK" előfizetési ára a „Hölgyek Lapja" czimü divatlappal és a külön beköthető „Regénymelléklet"-tel együtt:

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 frt — kr.
Negyedévre	1 frt 50 kr.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK" annak, a ki az előfizetési összeget és ezenkivül még 80 kr. csomagolási és postaszállitási dijat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legujabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK" mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legczélszerübben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

„KÉPES CSALÁDI LAPOK" kiadóhivatala
Budapest, V., Vadász-utcza 14. (Saját házában.)

Ujonnan beérkezett áruk!

Strachino di Milano és **Eidami golyó sajt.**

Füstölt **halak** közül **az óriási Pickling** (v. füstölt **hering**) egy ujdonság a hering félékből az ugynevezett **Császár hering.**

Valódi Astráchán és **Amerikai CAVIAR.**

Prágai és Kassai sonka
naponta friss.

Valódi bel- és külföldi borok
u. m.:
Somlói, Villányi, Sashegyi, Neszmélyi, Rizling, ***Ruszti*** vörös és fehér, saját termésü természetes Köszegi **Burgundi** és Rizling mind palaczkokban töltve.

Aszú borokból: ***Tokaji*** és ***Ruszti*** ugyszintén friss

Müncheni Spaten-Sör
üvegekben.

Ezeket mind a mélyen tisztelt vevő közönség becses figyelmébe ajánlja

Jánosa Gyula,
füszer- és csemege kereskedése Köszegen.

„Uj" egész friss **csemege-kalbászok** nagyon kedveltek.

Ajóka kalbász,
Pisztáczia
KALBÁSZ
nagyon finomak.

Mortadella di Bologna,
Szarvasgomba kalbász,
és valódi
Debreczeni kalbászok.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.